

1. Tarkastellaan elektronin liikettä kiteessä klassisen mallin avulla. Elektroni on sähkökentän E aiheuttamassa kiihtyvässä liikkeessä. Keskimäärin ajan τ kuluttua se törmää kidehilaan ja menettää kaiken nopeutensa. Yhdessä ulottuvuudessa elektronin liikeyhtälö voidaan tällöin kirjoittaa muodossa

$$m^* \frac{dv}{dt} + \frac{m^*}{\tau} v = -eE,$$

missä m^* on elektronin efektiivinen massa. a) Ratkaise yhtälöstä ajautumisnopeus ajan funktiona olettaen, että elektroni on aluksi levossa. b) Osoita, että tulos on sopuinnassa Ohmin lain kanssa. Seuraava tieto voi olla avuksi:

$$\frac{ne^2\tau}{m^*} = \sigma.$$

- a) Ratkaistaan ensin elektronin nopeus yhtälöstä

$$m^* \frac{dv}{dt} + \frac{m^*}{\tau} v = -eE. \quad (21)$$

Homogeenisen yhtälön

$$\frac{dv_H}{dt} + \frac{1}{\tau} v_H = 0 \quad (22)$$

ratkaisuksi saadaan

$$v_H = C e^{-t/\tau}. \quad (23)$$

Yksittäisratkaisu v_Y saadaan yritteen $v_Y = At + B$ avulla:

$$\frac{dv_Y}{dt} + \frac{1}{\tau} v_Y = -\frac{eE}{m^*} \iff A + \frac{1}{\tau}(At + B) = -\frac{eE}{m^*} \implies A = 0, B = -\frac{eE}{m^*}\tau \quad (24)$$

Alkuperäisen yhtälön ratkaisu saadaan laskemalla homogeenisen yhtälön ratkaisu ja yksittäisratkaisu yhteen:

$$v = v_H + v_Y = C e^{-t/\tau} - \frac{eE}{m^*}\tau \quad (25)$$

josta voidaan alkuehdon $v(0) = 0$ avulla ratkaista vakio C . Elektronin nopeudeksi saadaan

$$v(t) = -\frac{eE}{m^*}\tau(1 - e^{-t/\tau}). \quad (26)$$

Drift-nopeudella tarkoitetaan nopeutta v_d , jolla elektronit keskimäärin kiteessä liikkuvat. Tarkasteltaessa elektronin nopeuden funktiota pitkällä aikavälillä $t \gg \tau$ havaitaan, että

$$v(t \gg \tau) \cong -\frac{eE}{m^*}\tau = v_d \quad (27)$$

b) Ohmin laki voidaan esittää muodossa $j = \sigma E$, missä j on virrantiheys, σ on sähkönjohtavuudeksi kutsuttu vakio ja E on sähkökentän voimakkuus. Virrantiheys voidaan drift-nopeuden avulla lausua myös $j = -en v_d$ missä n on elektronitiheys ja e alkeisvaraus. Käyttämällä a)-kohdassa laskettua drift-nopeutta saadaan

$$j = en \frac{eE}{m^*}\tau = \frac{ne^2\tau}{m^*} E = \sigma E \quad (28)$$

2. Olkoon puolijohteessa kaksi pääasiallista sirontamekanismia: fononisironta ja epäpuhtaussironta, ja näiden relaksaatioajat vastaavasti $\tau_L = 1,1$ ps ja $\tau_I = 1,9$ ps, kun $T = 300$ K. Näiden sirontamekanismien yhteisvaikutus voidaan huomioida "rinnakkaisina" prosesseina: $\mu^{-1} = \mu_I^{-1} + \mu_L^{-1}$. Fononisirontaan lämpötilariippuvuus on $\tau_L \propto T^{-\frac{3}{2}}$ ja epäpuhtaussirontaan $\tau_I \propto T^{\frac{3}{2}}$. Missä lämpötilassa saadaan suurin liikkuvuus?

epäpuhtaussironta: $\mu_I = \frac{e\tau_I}{m^*} = \frac{e}{m^*} \frac{T^{3/2} \tau_I^{RT}}{T^{3/2}}$, koska $\tau_I(T) \propto T^{\frac{3}{2}}$, $\tau_I^{RT} = 1,9 \cdot 10^{-12}$ s

fononisironta: $\mu_L = \frac{e\tau_L}{m^*} = \frac{e}{m^*} \frac{T^{-3/2} \tau_L^{RT}}{T^{-3/2}}$, koska $\tau_L(T) \propto T^{-\frac{3}{2}}$, $\tau_L^{RT} = 1,1 \cdot 10^{-12}$ s

$$\frac{1}{\mu} = \frac{1}{\mu_I} + \frac{1}{\mu_L} = \frac{m^*}{e} \left(\frac{T^{3/2}}{\tau_I^{RT}} T^{-3/2} + \frac{T^{-3/2}}{\tau_L^{RT}} T^{3/2} \right) = \frac{m^*}{e} T^{-3/2} (a + bT^3) \Rightarrow \mu = \frac{e}{m^*} \frac{T^{3/2}}{a + bT^3}$$

$$\begin{aligned} \frac{d\mu}{dT} &= \frac{e}{m^*} \left[\frac{\frac{3}{2} T^{1/2} (a + bT^3) - 3bT^2 \cdot T^{3/2}}{(a + bT^3)^2} \right] = \frac{e}{m^*} \left[\frac{\frac{3}{2} aT^{1/2} - \frac{3}{2} bT^{7/2}}{(a + bT^3)^2} \right] \\ &= \frac{e}{m^*} \frac{3}{2} T^{1/2} \left[\frac{a - bT^3}{(a + bT^3)^2} \right] = 0 \Rightarrow T = \left(\frac{a}{b} \right)^{1/3} = \left(\frac{T_{RT}^{3/2} \tau_L^{RT}}{\tau_I^{RT} T_{RT}^{-3/2}} \right)^{1/3} = T_{RT} \left(\frac{\tau_L^{RT}}{\tau_I^{RT}} \right)^{1/3} = 250 \text{ K} \end{aligned}$$

3. Puolijohdenäytteen pinta-ala on $1 \text{ cm} \cdot 0,5 \text{ cm}$ ja paksuus $500 \mu\text{m}$. Näytteen pitkä sivu kytketään 1 V :n jännitteeseen, jolloin näytteen läpi kulkee 5 mA :n virta. Näyte on lisäksi asetettu $0,5 \text{ T}$:n magneettikenttään, joka on näytteen leveää pintaa vastaan kohtisuorassa. Näytteestä mitataan 5 mV :n Hall-jännite. Määritä varauksenkuljettajien tiheys ja liikkuvuus. Liikkuvuus μ määritellään puolijohteissa: $v = \mu E$.

Tasapainotilanteessa poikittaisen sähkökentän varaukseen synnyttämä voima kumoaa magneettikentän aiheuttaman voiman:

$$q\vec{E} + q\vec{v}_d \times \vec{B} = 0 \Rightarrow -eE_y - ev_d B_z = 0 \Rightarrow v_d = -\frac{E_y}{B_z}$$

$$\text{virrantiheys } J_x = -qnv_d = \frac{enE_y}{B_z}$$

$$\text{geometriasta } J_x = \frac{I_x}{wd} \text{ ja } E_y = \frac{V_H}{w} \Rightarrow \frac{I_x}{wd} = \frac{enV_H}{wB_z}$$

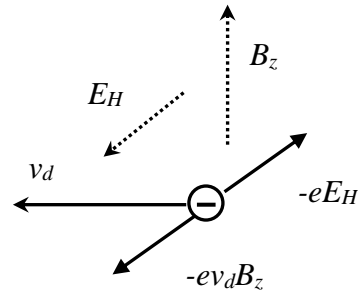
$$\Rightarrow n = \frac{I_x B_z}{eV_H d} = \frac{5 \times 10^{-3} \text{ A} \cdot 0,50 \text{ T}}{1,6 \times 10^{-19} \text{ As} \cdot 5 \times 10^{-3} \text{ V} \cdot 500 \times 10^{-6} \text{ m}} = 6,25 \times 10^{21} \text{ m}^{-3} = 6,25 \times 10^{15} \text{ cm}^{-3}$$

$$V_x = RI_x = \rho \frac{l}{A} I_x = \rho \frac{l}{wd} I_x \Rightarrow \rho = \frac{V_x wd}{I_x l}$$

$$\sigma = \frac{1}{\rho} \wedge J_x = \sigma E_x \wedge v_d = \mu E_x \Rightarrow -qnv_d = -qn\mu E_x = \frac{E_x}{\rho} \Rightarrow \mu = \frac{1}{en} \frac{1}{\rho}$$

$$\Rightarrow \mu = \frac{1}{en} \frac{1}{\rho} = \frac{eV_H d}{eI_x B_z} \frac{I_x l}{V_x wd} = \frac{V_H l}{B_z V_x w}$$

$$\Rightarrow \mu = \frac{5 \times 10^{-3} \text{ V} \cdot 10 \times 10^{-3} \text{ m}}{0,50 \text{ T} \cdot 1 \text{ V} \cdot 0,5 \times 10^{-3} \text{ m}} = 0,20 \text{ m}^2/\text{Vs} = 2000 \text{ cm}^2/\text{Vs}.$$

4. Laske kuparin Fermi-energia. Kuparin tiheys on $8,9 \cdot 10^3 \text{ kg/m}^3$ ja kukin kupariatomi luovuttaa yhden elektronin johtovyöhön.

Kukin atomi luovuttaa yhden elektronin johtovyölle, joten elektronitiheys on yhtä suuri kuin atomitiheys $n = \frac{N}{V} = \frac{\rho}{M_{\text{Cu}}} = 8,44 \cdot 10^{28} \text{ m}^{-3}$. Sijoittamalla tämä Fermi-energian lausekkeeseen

$$\text{saadaan } E_F = \frac{\hbar^2}{2m_e} (3\pi^2 n)^{2/3} = 1,13 \cdot 10^{-18} \text{ J} = 7,0 \text{ eV}.$$